

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การฟังเป็นการติดต่อสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์ การฟังเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อความหมายให้ได้ผล เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจความต้องการของผู้พูด การติดต่อสื่อสารจะได้ผลมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการฟัง ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก จะสังเกตได้ว่าเด็ก ๆ เริ่มเรียนภาษาจากการฟังคนอื่น ๆ ต่อมาจึงหัดพูด อ่าน และเขียนตามลำดับ ความสำคัญของการฟังนั้นเมื่ออยู่มากจนกระทั่งหากมีความผิดปกติทางสรีระของระบบการฟังแล้ว จะมีผลกระทบต่อขั้นตอนความก้าวหน้าในการฝึกทักษะในทุก ๆ ด้านของภาษาด้วย (Brown, 1954)

การติดต่อสื่อสารของมนุษย์ต้องใช้การฟังเป็นส่วนใหญ่ ดังที่แซพโปลอ (Zappolo, 1981 : 31) ได้ศึกษาถึงการใช้ทักษะทั้งสี่ในการสื่อสารกันในแต่ละวัน พบว่า มีการใช้การฟังมากที่สุด ประมาณร้อยละ 45 (ทั้งนี้ไม่รวมถึงการดูโทรทัศน์และฟังเพลง) ในขณะที่ใช้เวลาในการพูดร้อยละ 30 การอ่านร้อยละ 16 และการเขียนเพียงร้อยละ 9 ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า การฟังนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด แต่คนส่วนใหญ่มักจะมองข้ามความจริงข้อนี้ไป เพราะเขาเหล่านั้นไม่เข้าใจและไม่ได้ตั้งใจฟังอย่างแท้จริง ในขณะที่คนอื่นพูดแทนที่จะตั้งใจฟังกลับไปคิดว่าจะพูดตอบอย่างไร การสนใจที่จะตอบนี้ทำให้ประสิทธิภาพการฟังเสียไป

วิชาชีพการพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องให้บริการแก่บุคคล โดยไม่เลือกเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา และภาวะการเจ็บป่วย พยาบาลเป็นบุคคลที่จะต้องเป็นผู้รับฟังปัญหาของผู้รับบริการทุกคน ไม่เพียงแต่จะรับฟังเฉพาะปัญหาของผู้ป่วยเท่านั้น บางครั้งจำเป็นต้องรับฟังปัญหาของครอบครัวด้วย ในกรณีที่ปัญหานั้นมีผลกระทบต่ออาการเจ็บป่วย การที่จะทราบปัญหาของผู้รับบริการโดยละเอียดจะต้องมีการรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาประเด็นปัญหาของผู้ป่วย การรวบรวมข้อมูลนั้นเป็นขั้นตอนที่หนึ่งของกระบวนการพยาบาล ซึ่งนิยมใช้เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการพยาบาลในปัจจุบัน ข้อมูลที่พยาบาลรวบรวมได้มีทั้งข้อมูลจากผู้ป่วยบอกเล่าให้ฟัง (subjective data) และข้อมูลที่พยาบาลรวบรวมได้จากการสังเกต การตรวจร่างกาย และรายงานต่าง ๆ (Objective data) พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์ (2522 : 44) ได้กล่าวไว้ว่า การรวบรวมข้อมูลของผู้ป่วยเพื่อนำไปวางแผนการพยาบาลนั้น ส่วนใหญ่ได้มาจากการฟัง และลอสัน (Lawson 1980 : 1784) ได้เสริม

ว่า การฟังคำบอกเล่าของผู้ป่วยและญาติอย่างตั้งใจ ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของการประเมินปัญหาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

พยาบาลจะต้องติดต่อกับผู้รับบริการที่อยู่ในสภาพต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ภาวะปกติไปจนถึงผู้ที่มีปัญหาทางกายและจิต โดยธรรมชาติของมนุษย์มักคิดว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญกว่าผู้อื่น ในขณะที่เจ็บป่วยบุคคลจะรู้สึกว่าคุณเองควรจะได้รับคามดูแลเอาใจใส่เป็นบุคคลแรก ข้อมูลที่พยาบาลได้ฟังจากผู้รับบริการจึงอาจมีส่วนบิดเบือนไปจากความเป็นจริง หรือถ้ามีปัญหาเกี่ยวกับจิตใจและอารมณ์ เข้ามาเกี่ยวพัน จะเป็นสาเหตุให้ผู้รับบริการมิได้พูดตรงไปตรงมา ทำให้ผู้ฟังจับใจความสำคัญและความรู้สึกของผู้พูดได้ไม่ครบถ้วนทุกประการ ถ้าหากไม่สนใจและไม่ตั้งใจฟังอย่างแท้จริง (วัชร ทรัพย์มี 2528 : 326)

เมื่อไรก็ตามที่บุคคลเกิดการเจ็บป่วย จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ ไม่มากก็น้อย โดยเฉพาะผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจแน่นอน ในภาวะเช่นนี้ ผู้ป่วยจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้นว่า นอนไม่หลับ หรือไม่ยอมร่วมมือกับการรักษาพยาบาล ดังนั้นพยาบาลจะต้องรู้จักใช้การติดต่อสื่อสาร โดยเฉพาะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยทำให้เข้าใจความหมายของคำพูด และกิริยาท่าทางของผู้ป่วยให้ตรงกับความต้องการนั้น เพื่อลดภาวะเครียด และวิตกกังวลของผู้ป่วย (สมคิด รักษาสัตย์ และประนอม โอทกานนท์ 2525 : 73)

พยาบาลต้องเป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดี การฟังผู้ป่วยพูดจะช่วยใหม่การตัดสินใจที่จะนำทิศทางของการสนทนาไปในลักษณะใดต่อไป เป็นการเพิ่มความเข้าใจในตัวผู้ป่วยมากขึ้น (สมศรี เชื้อหิรัญ 2524 : 29) พยาบาลจะรับฟังผู้รับบริการแค่ไหน ฟังแล้วเข้าใจและสามารถแปลความหมายจากการฟังได้มากน้อยเพียงใด มีผลกระทบต่อผู้รับบริการ เพราะถ้าพยาบาลฟังแล้วไม่สามารถเข้าใจความหมายได้ หรือไม่สามรถจะเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบถ้วนแล้ว การวางแผนการพยาบาลย่อมไม่สมบูรณ์ ผู้รับบริการจะได้รับการตอบสนองตามปัญหาและความต้องการย่อมเป็นไปได้น้อย ดังนั้น พยาบาลจึงควรเป็นผู้มีความสามารถในการเป็นนักฟังที่ดี (พาริดา อิบราฮิม 2522 : 121) โดยเฉพาะการฟังในสถานการณ์การพยาบาล

ตามปกติคนเราโดยทั่วไปมักจะเป็นผู้ชอบพูดให้ผู้อื่นฟังมากกว่าชอบฟังผู้อื่นพูด (วิจิตร อวาระกุล 2524 : 79) สำหรับพยาบาลนั้น การฟังในสถานการณ์การพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากดังกล่าแล้ว ถ้าพยาบาลไม่ตั้งใจฟังหรือฟังบ้างไม่ฟังบ้าง อาจจะทำให้พลาดใจความสำคัญรวมทั้งความรู้สึกของผู้ป่วยด้วย งานพยาบาลเป็นงานที่ต้องคลุกคลีอยู่กับผู้รับบริการซึ่งตกอยู่ในภาวะที่ไม่สบายทั้งกายและใจมากน้อยต่างกันในแต่ละบุคคลตลอดเวลา เป็นเหตุให้ความสนใจ

และตั้งใจที่จะฟังลดน้อยลง โดยเฉพาะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลขณะวิกฤติ การฟังอย่างตั้งใจจึงเป็นเทคนิคการพยาบาลที่จำเป็นต้องมีการฝึกในการเตรียมตัวที่จะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพพยาบาลต่อไป

การศึกษาวิชาชีพการพยาบาลตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์นั้น มีหมวดวิชาที่กำหนดไว้คือ 1) หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ประกอบด้วย กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ 2) หมวดวิชาชีพการพยาบาล และ 3) หมวดวิชาเลือก ในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีรายวิชาสำคัญคือ วิชาทฤษฎีการสื่อสาร 2 หน่วยกิต วัตถุประสงค์ทั่วไปของวิชานี้ คือ ให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการติดต่อสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นการศึกษาเฉพาะภาคทฤษฎี ซึ่งจะเป็พื้นฐานของการสื่อสารในขอบเขตของวิชาชีพต่อไป มิได้มีการฝึกภาคปฏิบัติทั้งทักษะการพูด และการฟังในสถานการณ์ทั่วไปหรือในสถานการณ์การพยาบาล วิชาทฤษฎีการสื่อสารจึงน่าจะเป็นการเรียนเพื่อมุ่งวางพื้นฐานการฟังเท่านั้น

การเตรียมพยาบาลให้มีทักษะในการฟังนั้นกระทำจริงจากในรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในรายวิชาเหล่านี้ นักศึกษาจะมีโอกาสฝึกทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลที่แตกต่างกันจำแนกตามลักษณะของผู้ป่วย ได้แก่ สถานการณ์การพยาบาลกุมารเวช อายุรกรรม ศัลยกรรม และสูติกรรม การฝึกทักษะการฟังผู้ป่วยนี้ เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในกระบวนการพยาบาล การรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการพยาบาล ข้อมูลที่รวบรวมได้ส่วนใหญ่มาจากคำบอกเล่าของผู้ป่วย นักศึกษาจึงต้องอาศัยทักษะการฟังเป็นหลักสำคัญ สำหรับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประเมินตามเกณฑ์ที่กองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขวางไว้ เมื่อนักศึกษาศึกษาจบหลักสูตรแล้ว คาดว่าจะเป็นพยาบาลที่สามารถนำทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วางแผนการพยาบาลได้อย่างถูกต้องครบถ้วน

จะเห็นได้ว่าทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับพยาบาลในการประกอบอาชีพ แต่จากการศึกษาวรรณกรรมและการวิจัยพบว่า ไม่มีผู้ใดศึกษาค้นคว้ามาก่อน โดยเฉพาะทักษะการฟังในผู้ที่สำเร็จการศึกษาใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นผลผลิตของระบบการศึกษาพยาบาล เป็นผู้ที่พร้อมจะเริ่มประกอบอาชีพการพยาบาลเพื่อให้บริการแก่ประชาชน สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์เทียบเท่าปริญญาตรีของกองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขนั้น ในแต่ละปีการศึกษาจะมีผู้สำเร็จการศึกษาประมาณ 1,250 คน คือประมาณร้อยละ 56.82 ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการพยาบาลทั่วประเทศ

(ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุข 2528)

การศึกษาทักษะการฟังของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่เน้น วิธีที่ศึกษาทำได้หลายวิธี เช่น การศึกษาเชิงทดลอง เป็นต้น แต่วิธีหนึ่งซึ่งสามารถรวบรวมข้อมูลได้แม่นยำ คือ การใช้เทป โทรทัศน์เพื่อจำลองสถานการณ์ที่ต้องการทดสอบทักษะการฟังของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ การใช้เทปโทรทัศน์นั้นจำเป็นต้องมี อุปกรณ์ และสถานที่ที่เหมาะสม นอกจากนี้การทดสอบทักษะการฟัง จะต้องมีการเตรียมการ ทั้งในด้านความร่วมมือของกลุ่มตัวอย่างและสถานที่ทำการทดสอบ ด้วย เหตุผลดังกล่าว เพื่อความเป็นไปได้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะวิทยาลัยพยาบาลในภาคตะวันออก ของประเทศไทย ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่สำเร็จจากวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี และวิทยาลัยพยาบาลชลบุรี

ได้กล่าวแล้วว่า การจัดการศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์นั้น เป็นภาระเตรียมบุคคลให้ มีความรู้ เจตคติ และทักษะพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพได้ ทักษะที่จำเป็นอย่างหนึ่งคือ ทักษะการฟัง ส่วนประกอบสำคัญของหลักสูตรซึ่งออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อม และมีโอกาสฝึกทักษะการฟัง ได้แก่ วิชาทฤษฎีการสื่อสาร วิชาการพยาบาล และจากการศึกษาวรรณคดีและงานวิจัย ไม่พบว่า มี ผู้ใดศึกษาทักษะการฟังของพยาบาลหรือของนักศึกษาพยาบาลมาก่อนเลย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความ สนใจศึกษาทักษะการฟังของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ โดยเฉพาะจากวิทยาลัยพยาบาลภาคตะวันออก สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และศึกษาว่าทักษะการฟังในสถานการณการพยาบาลมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาทฤษฎีการสื่อสาร วิชาการพยาบาล และคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอด หลักสูตรหรือไม่

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการพยาบาล เพื่อใช้เป็น แนวทางในการจัดอบรมพยาบาลก่อนประจำการ และใช้เป็นแนวทางสำหรับฝ่ายบริหารการศึกษา พยาบาลเพื่อจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมในโอกาสต่อไป ทั้งนี้เพราะทักษะการฟังสามารถ ฝึกฝนและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ (นิพนธ์ ไทยพานิช 2527 : 270) ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้ผู้บริหาร พยาบาล ได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการฟังในสถานการณการพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ วิทยาลัยพยาบาลภาค ตะวันออก สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ปัญหาในการวิจัย

1. ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่กับคะแนนวิชา ทฤษฎีการสื่อสารมีความสัมพันธ์กันหรือไม่
2. ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่กับคะแนนรวม วิชาการพยาบาลมีความสัมพันธ์กันหรือไม่
3. ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลของผู้สำเร็จการศึกษาใหม่กับคะแนนเฉลี่ย สะสมตลอดหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มประชากร การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะพยาบาลผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2528 หลักสูตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ ที่ศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลภาค ตะวันออก ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี และวิทยาลัยพยาบาลชลบุรี สังกัด กองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
2. ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาลที่นำมาใช้ในการศึกษา ได้แก่ พฤติกรรม ต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 การจับใจความสำคัญของเนื้อความ
 - 2.2 การเข้าใจข้อความ
 - 2.3 การรับข่าวสารและรายละเอียดที่ฟัง
 - 2.4 การวิเคราะห์วิจารณ์
3. เนื้อหาของสถานการณ์การพยาบาลที่สร้างขึ้นเป็นสถานการณ์จำลอง และแบบวัด ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาล ได้ยึดเนื้อหาของการพยาบาลทั่วไป (general nursing) ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่พบได้บ่อย ๆ ในสถานการณ์การพยาบาล จริง โดยนำเรื่องราวมาเรียบเรียงให้เหมาะสมกับการถ่ายทำเทปโทรทัศน์ เนื้อเรื่องทั้งหมดเป็น เรื่องที่ผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลตัดสินว่าเป็นสถานการณ์การพยาบาลที่เกิดขึ้นได้ ในการปฏิบัติ การพยาบาลทั่วไป

4. การวิเคราะห์ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่คำนึงถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการฟัง ได้แก่ วัย ประสบการณ์เดิม และ ไม่คำนึงถึงภูมิหลังทางครอบครัว เช่น อาชีพ และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ข้อตกลงเบื้องต้น

การสอบเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างเวลา ต่างสถานที่ ไม่ทำให้ผลการสอบแตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะการฟังในสถานการณ์การพยาบาล หมายถึง พฤติกรรมการรับรู้เสียงที่ได้ยิน สามารถเข้าใจข้อความที่ได้ยินและสรุปผลที่ได้ยินได้ ของพยาบาลผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ ซึ่งเน้นทักษะการฟัง 4 พฤติกรรม คือ

1. การจับใจความสำคัญของเนื้อความ การแสดงความสนใจต่อผู้ป่วยด้วยการฟัง ความสนใจไปยังคำสำคัญ ๆ ในประโยคที่ผู้ป่วยพูด สามารถเก็บเนื้อความได้ว่า ผู้ป่วยพูดถึงเรื่องสำคัญอะไรบ้าง เช่น อาการสำคัญ ความต้องการและปัญหาของผู้ป่วย และสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยต้องมาโรงพยาบาลครั้งนี้

2. การเข้าใจข้อความ การติดตามเรื่องราวที่ฟังได้ เรื่องที่พูดจะมีประเด็นต่อเนื่องกัน

3. การรับข่าวสารและรายละเอียดที่ฟัง การรับฟังและจดจำรายละเอียดได้

4. การวิเคราะห์วิจารณ์ การวิเคราะห์วิจารณ์และประเมินคำพูดของผู้ป่วยได้ เช่น สามารถคาดคะเนได้ แยกประเภทของข้อความที่ได้ยินตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึก และคำพูดของผู้ป่วย โดยสังเกตที่การเน้นคำ เน้นเรื่อง พร้อมทั้งอธิบายอารมณ์ และน้ำเสียงของผู้ป่วยได้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งแสดงออกมาในรูปของคะแนนสอบ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ หลักสูตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์วิชาทฤษฎีการสื่อสาร

2. ผลสัมฤทธิ์รวมวิชาการพยาบาลและทุกวิชา มีจำนวน 64 หน่วยกิต ประกอบด้วย

ด้วยภาคทฤษฎี 34 หน่วยกิต และภาคปฏิบัติ 32 หน่วยกิต

3. ผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร 4 ปี

ผู้สำเร็จการศึกษาใหม่ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรพยาบาล
ศาสตร์และผดุงครรภ์ จากวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี และวิทยาลัยพยาบาลชลบุรี
นานไม่เกิน 3 เดือน

วิทยาลัยพยาบาลภาคตะวันออก หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี และ
วิทยาลัยพยาบาลชลบุรี สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวง
สาธารณสุข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการพยาบาล จะได้นำผลการวิจัยไปเป็นพื้นฐานในการ
จัดอบรมพยาบาลก่อนประจำการ
2. เป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน จะ
ได้นำผลการวิจัยไปจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมในโอกาสต่อไป

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย